

Nr 179.

Av herr Larsson, Johan August, om sänkning av tullen å kaffe.

Kaffet har blivit en nödvändighetsvara för flertalet människor, men i synnerhet för det arbetande folket i skogen, på åkern och i ladugården, på sjön o. s. v. — kort sagt för »stugornas folk». Då denna vara icke kan framställas inom vårt land, tycker man att den borde säljas här till billigaste världsmarknadspris utan alla tulltillägg. Tullen bör ju, där den tillämpas, främst ha den uppgiften att mot illojal utländsk konkurrens skydda svensk produktion, således svenska arbetares och jordbrukares liksom andra näringsidkares intressen. På kaffet vilar en rätt hög finanstill, som medverkar till att väsentligt fördyra denna nödvändighetsvara utan att därmed åstadkomma någon för svensk produktion nyttig verkan. Jag inser att det i nuvarande läge icke är möjligt att borttaga hela kaffetullen, då statskassan blivit alltför beroende av inkomster från densamma, men då jag är övertygad om att staten kan genom den i annan motion föreslagna margarinaccisen liksom också genom föreslagna lyx- och skyddstillar erhålla tillräckligt med medel för att finansplanen icke skall äventyras, vågar jag dock föreslå en viss sänkning av kaffetullen. Statens behov av skattemedel torde på ett mera sympatiskt och långt bättre sätt kunna täckas genom en margarinaccis än genom en kaffetull, då ju margarinaccisen kan medverka till att främja produktionen av inhemskt natursmör och således kan verka produktionsbefrämjande, under det kaffetullen alldeles saknar en sådan egenkap.

Jag tillåter mig därför hemställa,

att riksdagen sänker kaffetullen från 45 till 30 öre per kg.

Stockholm den 21 januari 1933.

J. A. Larsson.
